

GEÇİLMEZ ÇANAKKALE

Dün gece rüyamda bir savaş gördüm dede,
Yüz binlerce asker yürüyordu dere tepe.
Yüreklerinde iman, dillerinde hep aynı söz,
Dediler: “Korkma evladım! Geçilmez Çanakkale!”

Bir tepeye çıktım adını bilmediğim,
Karşımda bir deniz, üstü toz bulutu,
Kocaman gemilerle kuşatmışlardı yurdu.
Dediler bana dede: “Geçilmez Çanakkale!”

Denizden top sesleri yükseldi yavaş yavaş.
Canavar düşman gemisi, Nusret’i geçemedi.
Türk askeri bu galibiyetle birlikte,
“Geçilmez Çanakkale!” diye gürlledi yere göğe.

Conkbayırı’nda bir komutan gözleri çakmak çakmak,
“Tanıyor musun?” dedi bana.
“Bak şu mermiyi taşıyan, Seyit derler adına yağız bir delikanlı,
Senin için evladım kaldırdı bu mermiyi.”

Puslu hava dağıldı, gökyüzü mavileşti.
Yeryüzünde toprak al rengine dönüştü.
Çimenler ağlıyordu, canları vatana
Armağan eden on beş yaşındaki genç çocuklara.

18 Mart tarihi takvimde belirginleřti.
Ay, geceye inat daha da parlaklařtı.
Yıldız, şehitlere dūřürdü ışığını,
Parladı yeryüzünde ‐Türk‐ adı kan kırmızı.

Uyandığımda dede, 103 yıl geçmişti.
řanlı zafer, bizlere armağan edilmiřti.
Dūřmandan bu vatan temizlenmiřti.
Bořa söylenmemiřti: ‐Geçilmez Çanakkale!‐

Böyle bir tarih hiçbir yerde yazılmadı,
Böyle şanlı bir ordu, hiçbir millete nasip olmadı.
Ne kadar gurur duysak azdır ecdadımız sizinle.
Mustafa Kemal'in çocukları diyor hep birlikte:
‐Geilmedi, geçilemez Çanakkale!‐

Sena Nur SOYDAN

Bartın /Akçamescit Ortaokulu